

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἔτησίαι δρχ. 15000, ἡμέρηνη δρχ. 8000,
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἄγγλοι, Αἰγυπτίου Λίρας 1:10
Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων κρατῶν, Δολλάρια 8.
Ἐξωτερικῆ ἀναλόγως.
ΕΠΙΣΤΟΛΑὶ ΚΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
Ἀποστολῆς: Πρὸς τὸ περιοδικόν «Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ», δόδος Λέσσα 18, Βιβλιοπωλεῖο «Ἀνατολή» Ἀθήνας. Τηλεφ. 20.977

ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟ 1878
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ 17 19411
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ { ΜΑΡΙΑΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΚΡ. ΠΑΤΣΙΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Τ. ΜΟΥΣΔΡΑΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἴουδῆ-ποτε μηνός.

Παλαιὸι Τόμοι, ἑστίοι, τιμῶνται δρχ. 15000 ἕκαστος καὶ 18000 πο. σόδ. — Ο ΑΓΩΡΑΣΤΗΣ κατὰ φύλλον ἀποκτὰ προνόμια συνδρομητοῦ λαμβάνων πωδώνυμον δι' ἕν ἔτος ἐπὶ πληρωμῇ δρχ. 2000

Περίοδος Γ' — Τόμος 2ος Ἀθήνα Σεπτέμβριος — 19 Ὀκτωβρίου 1946 Ἔτος 68ον — Ἀριθ. 34 42

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΕΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΡΟΒΕΡΤΟΥ Λ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠ' ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΒΕΤΑΣ Σ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Εἶχαν συμφωνήσει μὲ τὸ λόρδο Φόξχαμ, νὰ κάνουνε τὸ βράδυ μιὰ τολημῆ ἐπίθεσιν καὶ νὰ ἐλευθερώσουνε τὴν Ἰωάννα ἔστω καὶ μὲ τὴ βία. Αὐτὸ φυσικὰ ἦταν πολὺ δύσκολο, καὶ οἱ ἄνθρωποι του, ὅπως φτάνανε ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλο, φέρνανε ἕλες καὶ πιδ ἄσχημα νέα.

Ὁ Σέρ Ντάνιελ ἀναστατωμένος ἀπὸ τὴ συμπλοκὴ τῆς περασμένης νύχτας, δυνάμωσε τὴ φρουρὰ τοῦ σπιτιοῦ ποὺ μέσα βρισκότανε ἡ Ἰωάννα. Μὰ δὲν περιορίστηκε μόνο σ' αὐτό. Ἔβαλε καθ' ἑαυτὸν νὰ φυλάνη σ' ἔλους τοὺς κοντινοὺς δρόμους, ἔτσι ποὺ νὰ μποροῦνε νὰ τὸν εἰδοποιήσουνε ἀμέσως γιὰ τὸ παραμικρὸ ποὺ θὰ γινότανε.

Τὸ σχέδιον τῆς νύχτας φαινότανε πολὺ δύσκολο νὰ πετύχη, δταν ξαφνικὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ντικ φωτίστηκε.

— Ἀδούλες, εἶπε, ἐσὺ ποὺ ἦσουνε ναυτικός, μπορεῖς νὰ μοῦ κλέψεις ἕνα καράδι;

— Ντικ Σέλτον, ἀπάντησε ὁ Ἀδούλες, ἂν μὲ βοηθήσης κλέβω καὶ τὸ Λόρδο τῆς Ἰόρκης γιὰ σένα.

Ἀμέσως ξεκίνησαν κ' οἱ δυὸ γιὰ τὸ λιμάνι. Ἦταν ἄρκετὰ μεγάλο ἀνάμεσα σὲ λόφους ἀπὸ ἄμμο. Πολλὰ καράδια ἦταν ἀγκυροβολημένα, ἢ τραθηγμένα στὴν ἀμμουδιά. Μιὰ καχοκαιρία ποὺ εἶχε κρατήσει πολλὰς μέρες τὰ εἶχε ἀναγκάσει νὰ ζητήσουν καταφύγιο στὸ λιμάνι αὐτὸ καὶ νὰ διακόψουνε τὸ ταξεῖδι τους. Τὰ σύννεφα ποὺ σκεπάζανε τὸν οὐρανὸ, οἱ παγωμένες καταγι-

δες, ποὺ ἀκολουθεῦσανε ἢ μιὰ τὴν ἄλλη, πότε τὸ χιόνι καὶ πότε ὁ ἀγέρας, δὲ δίνανε καμμιά ἐλπίδα γιὰ καλλιτέρεψιν τοῦ καιροῦ, καὶ μάλλον ἀπειλοῦσανε μιὰ πιδ δυνατὴ θύελλα καὶ πολὺ σύντομα.

Οἱ ναυτικοὶ προβλέποντας τὸ κρῦο καὶ τὸν ἀγέρα, εἶχαν ἔλοι βγῆ ἔξω καὶ οἱ φωνὲς καὶ τὰ τραγούδια τους γεμίζανε τὴς ταβέρνες τοῦ λιμανιοῦ.

Πολλὰ καράδια βρισκόντουσαν χωρὶς κανένα φύλακα, κ' ὅπως βρά-

δυναζε κ' ὁ καιρὸς γινότανε χειρότερος, τὰ καράδια ἀδείαζανε ἀδιάκοπα, κ' οἱ ναυτικοὶ βγαίναν ἔλοι στὴ στερῆ.

Σ' αὐτὰ τὰ καράδια καὶ πρὸ πάντων σὲ κείνα ποὺ ἦταν ἀραγμένα πιδ ἔξω, στράφηκε ἡ προσοχὴ τοῦ Ἀδούλες.

Ἐνῶ ὁ Ντικ καθισμένος πάνω σὲ μιὰ ἀγκυρα μισεβουλιαγμένη στὴν ἄμμο ἄκουγε πότε τὰ σφυρίγματα τοῦ ἀγέρα καὶ πότε τὴς ἀγριοφωνὲς καὶ τὰ τραγούδια ἀπὸ τὴς διαπλανὲς ταβέρνες, σιγὰ σιγὰ ἔχασε ποὺ βρισκότανε καὶ ἀπροσῆθηκε ἐλόκληρος στὴν εὐχάριστη ὑπόσχεσιν ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ λόρδος Φόξχαμ, ἕνα ἀγγύγμα στὴν πλάτη του τὸν ἔφερε ἀπὸ τομα στὴν πραγματικότητα.

Ἦταν ὁ Ἀδούλες ποὺ τὸν εἶδει ἕνα μικρὸ καράδι ὀλομόναχο στὴν ἄκρην τοῦ λιμανιοῦ, ποὺ κουνιότανε ἀλαφρῆ σὲ κάθε καινούργιο κῆμα ποὺ μπαίνει στὸ λιμάνι.

Μιὰ ὄχρῃ ἀχτίνα ἀπὸ τὸν χειμωνιάτικο ἥλιο φώτισε μιὰ στιγμή τὸ κατὰστρωμά του κ' ὕστερα πάλι τὰ σύννεφα ρίξανε τὴ σκοτεινιά τους σ' ἅλα τριγύρω.

Ὁ Ντικ τὴν ὥρα ποὺ φωτίστηκε τὸ κατὰστρωμα τοῦ καραβιοῦ πρόφτασε νὰ δῆ δυὸ ἄντρες ποὺ κατεβάζανε μιὰ βαρκοῦλα στὴ θάλασσα.

— Ντικ Σέλτον, εἶπε ὁ Ἀδούλες, κόττα το καλά. Αὐτὸ θὰ πάρουμε ἀπόψε.

Τώρα ἡ μικρὴ βάρκα ἐσκόλλησε ἀπὸ τὸ κορτεῖο καὶ οἱ δυὸ ἄντρες τὴ φέρανε πρὸς τὴν ἀμμουδιά.

Ὁ Ἀδούλες ρώτησε κάποιον ποὺ στεκότανε ἐκεῖ κοντά.

— Πῶς τὸ λένε ἐκεῖνο τὸ καράδι;

— Τὸ λένε «ΚΑΛΗ ΕΛΠΙ-

Σὲ λίγο ὁ κατὰστρωπος βρισκότανε ἐκπλαγμένος κάτω, ἀπὸ τὰ γόνατά του...

της Παιδείας στην Ακαδημία των Επιστημών, αν δεν ήταν προτιμώτερο να εισαχθή στα γαλλικά σχολεία ή νεοελληνική προφορά...

και Αγία και Δίκαια. Αλλά τι ευτυχισμένοι θα είμαστε, και πόσο μεγάλο κέρδος θα είχε ο Έλληνας...

Σας αποσώμασι ΠΑΙΔΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ LAURIE

ΠΡΟΑΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΙΑΝΝΗ Β. ΙΩΑΝΝΙΔΗ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Χαίρουμαι πολύ γι' αυτό στο μεταξύ όμως διηγήσου μας το τέλος της Ιστορίας του Πλάτωνα στις Συρακούσες.

Μάλιστα ο λόγος του Πλάτωνα λίγο έλειψε να του στοιχίσει τη ζωή. Για μία τόσο δίκαιη απάντηση, την οποία άλλωστε ο ίδιος προκάλεσε, ο άπαισιος τύραννος μελέτησε έναντιον του άγρια εκδίκηση...

Και ξέρεις Πρόσα, τί του απάντησε ο Πλάτων;

«Δεν μου μένει καιρός να θυμάμαι τον Διονύσιο».

Ακριβώς, είπε ο Άγάθων, πρέπει να χρωστάς μεγάλη χάρη στο σεβαστό σου παππού, γιατί σου δίδαξε αυτές την Ιστορία...

Μπροστά στην πόρτα της Ακαδημίας, συναντήσαμε τον Θεαγένη, με τον όποιο είπαμε να βρεθούμε εκεί γιατί τόσο στενά είχαμε συνδεθεί...

Όπως βλέπετε, παιδιά μου, καμιά άλλη άφορμή δεν υπήρχε για να κατηγορήσουν τον Πλάτωνα και πρώτος εκείνος γελοῖος όταν τον φέρνανε να διαβάσει τις σάτυρες των ποιητών που μιλούσαν άποικιστικά...

Αυτός που βλέπετε, δεν είχε άντρας, μου απάντησε, είχε γυναίκα κι' ονομάζεται Λασθενία από τη Μαντινεία...

ρασουρόντουςαν σε τέτοιο βαθμό, που αποχτούσαν τα ελαττώματα και τα προτερήματα του δασκάλου τους. Εύτυχως ο κατάλογος των ελαττωμάτων ήταν μικρός...

Όπως βλέπετε, παιδιά μου, καμιά άλλη άφορμή δεν υπήρχε για να κατηγορήσουν τον Πλάτωνα και πρώτος εκείνος γελοῖος όταν τον φέρνανε να διαβάσει τις σάτυρες των ποιητών που μιλούσαν άποικιστικά...

Ακολουθούσαμε δειλά, λίγο πιο πίσω από τον κύριο όμιλο των ταχικών μαθητών. Ο Άγάθων από καιρό σε καιρό μάς έλεγε τα δνόματα των πιο γνωστών νέων της πόλης...

Ποιός είναι; ρώτησα τον Άγάθωνα.

Αυτός που βλέπετε, δεν είχε άντρας, μου απάντησε, είχε γυναίκα κι' ονομάζεται Λασθενία από τη Μαντινεία...

λο είναι ο Σπεύσιππος, ο άνεπιός του. Και κείνος εκεί; ρώτησε χαμηλόφωνα ο Ευφορίων, δείχνοντας έναν νέον με μικρά και σπινθηροβόλα μάτια...

Ω, αυτός! είπε ο οδηγός μας, είναι ο Αριστοτέλης ο Σταγειρίτης, υιός του Νικομάχου, Ιατρού και φίλου του Αμύντα του Βασιλέως της Μακεδονίας...

ΠΕΤΡΟ, ΧΥΣ' ΤΟΥ ΤΗΝ!

(ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΦΛΑΜΤΡΑΣ)

(Συνέχεια από το προηγούμενο και τέλος!)

Ε, τόν φτάσατε; φώναξε ο άποκάτω λύκος.

Διγάκι ακόμα! φώναξε ο τελευταίος άποκάτω. Είναι καλός μεζές και θάνατο πολύ νόστιμος. Έχω τόσον καιρό να φάω ανθρώπινο κρέας, που έχω ξεχάσει τί γεύση έχει...

Κ' εγώ, κ' εγώ! άρχισαν να φωνάζουν κ' οι άλλοι λύκοι κ' έβαλαν κάτι γέλοια, μα κάτι γέλοια. Χάλασε ο κόσμος.

Ο Γιάννης ο κακομοίρης έλεγες και του τρυπούσε τα κόκκαλα αυτό το γέλοιο.

Αχ, Θεουλάκη μου, δεν είναι άμαρτία να πάω από τέτοιο θάνατο; Να με φάνε ζωντανό αυτοί οι παληόλυκοι. Και να μην έχω τίποτα μα τίποτα να τους πολεμήσω! Ούτε μιά άχνιστή σούπα!

Όσο να τα καλοσκεφτεί αυτό ο Γιάννης, χύπ! πήδησε κι' ο τελευταίος λύκος στη ράχη του άλλου κ' έφαγε ίσια-ίσια στο κλαρί του. Πάει πιά! θά τον έτρωγαν το Γιάννη. Εκείνη τη στιγμή όμως, δεν ξέρω πώς του ήρθε, κι άρχισε να φωνάζει:

Πέτρο, χύσ' του την! Πέτρο, χύσ' του την!

Τ' άκουσε αυτό ο άποκάτω λύκος, που ήξερε καλά τί πάει να πει - που να ξεχάσει ο κακομοίρης την καούρα του - και τόν πιάνει μιά τρεμούλα. Κι' από το βάζει στα πόδια να κρυφτεί μέσα στο πυκνό δάσος...

γλυτώσει: απ' την άχνιστή τη σούπα. Μά τότε χρρρρούπ! γκρεμίζεται βλη ή σκάλα με τους λύκους μόλις έφυγε ο άπό κάτω, και πέφτουν οι λύκοι, κι άλλος έσπασε το ποδάρι του άλλος το κεφάλι του, άλλος τη ράχη του. Κι' άρχισαν τα ουρλιαχτά έλοι μαζί, κ' έγινε σωστές πανζουρλισμός και το δάσος αντιβούτζε άκρη σ' άκρη. Κι έσοι βγήσαν γαροί απ' βλη αυτή την Ιστορία τόν πήραν το κατόπι, και να τόν κυνηγάν και να τόν κυνηγάν, όσπου τόν φτάσανε, πέσαν, άπάνω του και του βγάλαν τρίχα-τρίχα τη σταχτιά του μουσούδα και τού κέφλι και το ένα ατί.

Ο Γιάννης όσο γίνονταν αυτά ξεχασε το φόβο του και γιόμισε χαρά που είδε τους λύκους να πέφτουν και να τσακίζονται.

Ε, και τί μπορούν να κάνουν δυό λεξούδες! σκεφτόταν. Και γρήγορα γρήγορα πηδάει απ' το δέντρο και άει πιάσ' τονε.

Πέρασε πάλι καιρός καιρός και μιά μέρα πήρε ο Γιάννης το γουρούνι του που είχε πιά παχύνει να το πάει στην άγορά να το πουλήσει. Πήγε, το πούλησε, έβγαλε και τα λεπτά στην τσέπη του και κίνησε να γυρίσει σπίτι. Στό δρόμο όμως που πήγαινε τόν βρίσκουν κάτι κλέφτες, τόν πιάνουν το Γιάννη, του παίρνουν τα λεπτά, τόν βάζουν μέσα σ' ένα βαρέλι άδειο που βρήκαν κει κοντά και τόν κλείνουν μέσα.

Έκατσε τότε ο Γιάννης μέσα στο σκοτεινό βαρέλι και το μυαλό του δεν κατέβαζε καμιά ιδέα, πώς θα

κατάφερνε να βγει από κει μέσα. Άρχισε λοιπόν να φάχνει με τα χέρια του όσπου βρήκε μιά τρύπα στο βαρέλι. Μιά τρύπα που χωρούσε όλο του το χέρι.

Ε, κάτι είναι κι' αυτό, σκέφτηκε ο Γιάννης.

Πέρασαν ώρες-ώρες, πολλές ώρες, όσπου ο Γιάννης κάτι άκουσε να γρατζουνάει το βαρέλι απόξω. Του φάνηκε πώς ήταν κάποιος ζώο. Κυτάει πιο καλά και τί λέτε πώς βλέπει; Το φίλο μας το λύκο! Τότε ο Γιάννης είχε και κείνος το σκοπό του. Περιμένε, περιμένε και μόλις ο λύκος έφερε την ούρα του κοντά στην τρύπα του βαρελιού, άπλώνει το χέρι του και χράπ! τήν άρπάζει την ούρα του λύκου. Και δεν τήν είχε ακόμα καλά καλά πιάσει κι άρχίζει να φωνάζει:

Πέτρο, χύσ' του την! Πέτρο, χύσ' του την!

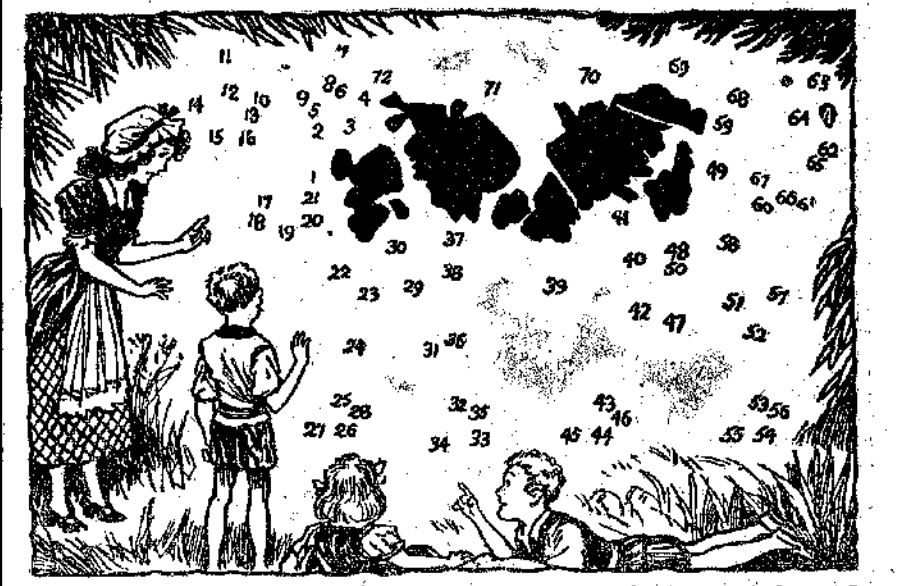
Σάν το άκουσε πάλι αυτό ο λύκος το βάζει στα πόδια, και να τρέχει και να τρέχει και όός του να τραβάει πίσω του το βαρέλι με το Γιάννη, που του κρατούσε σφιχτά την ούρα κι' έλο φώναζε:

Πέτρο, χύσ' του την! Πέτρο, χύσ' του την!

Και το βαρέλι χτυπούσε δώθε-κειθε, στις πέτρες, στα δέντρα, κι έλο γτυπούσε, όσπου έγινε κομμάτια. Τότε ο Γιάννης βγήκε από το βαρέλι, άφησε και την ούρα του λύκου, μα που να σταματήσει ο λύκος, Τρέχει, τρέχει, κι' ακόμα τρέχει.

(Παράφραση) ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΟΥΛΙΤΣΗ

ΑΛΛΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Τα παιδιά αυτά έχασαν την αγελάδα τους. Θα τα βοηθήσετε, να τη βρουν, αν ένώσετε με γραμμές κατά σειρά τους αριθμούς, από το 1 ώ; το 72. (Αλλά με το μολύβι, γιατί με πένα θα χαλούσατε το φύλλο σας).

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΑΥΓΕΣ—ΔΥΣΕΙΣ

Δύσεις και ρόδινες αυγές μές στα χρυσάφια βουτηγμένες...

Αυγούλες, σούρουπα γλυκά, όνειρατα θαμπά και πονεμένα...

Δύσεις, αυγές άγαπημένες γλυκές χρυσές άκανακλήσεις...

ΘΘ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Σταλασμένα από αιώνες, ύποκαμμένα στη θέληση πότε του ενός και πότε...

Όνας Έλληνικά άπ' τ'α χρόνια της άγιοιότητας με την ανάπτυξη του πολιτισμού...

Μέχρι τ'α Βυζαντινά χρόνια ή λαμπρότητα τους ήταν μεγάλη. Κατόπι όμως οι πειρατείες και οι τυχοδιωκτικοί...

Τώρα μεγάλης φαμελιάς εργατικός πατέρας με την ψυχή του άπ' τ'α παλιά γεμάτη έχει κλονίσει.

Η δύση την άνατολή άξιζει. Όνειρευόταν ό γέρος κάτω άπ' τ' ουρανό τή γαλανή χλαμύδα.

Στιγμή μεγάλη! Κι' ή πλαγιά ήσυχη τώρα μένει κι' ό άνεμοι κι' οι θάλασσες...

Ξαναβουήκαν τή λευτεριά τους, καινούργια Αφροδίτη που άναδύθηκε άπ' τόν άφρό.

Στό όμορφο περιόδεο τής Ελλάδας τό χαλιωμένο ατά γαλάζια άτλάζι του Αιγαίου...

Μά τό περιόδεο δέν είναι άκόμα όλότελα τελειωμένο. Οι Έλληνες θά προσημούν.

Δοξή τής Λευκάδος

ΘΘ

VICTOR HUGO

ΟΙ ΔΥΟ ΔΥΣΕΙΣ

Ό ήλιος έγραψε. Η βραδιά πούγεν άκολουθήσει μοιγάνων τόν όρίζοντα.

Ήτανε γέροντας-βροσός πού άλλους εδνυχισμένα λείτερος πόνω σά βρονά φτωχός και νέος ζώσας...

Τώρα μεγάλης φαμελιάς εργατικός πατέρας με την ψυχή του άπ' τ'α παλιά γεμάτη έχει κλονίσει.

Η δύση την άνατολή άξιζει. Όνειρευόταν ό γέρος κάτω άπ' τ' ουρανό τή γαλανή χλαμύδα.

Στιγμή μεγάλη! Κι' ή πλαγιά ήσυχη τώρα μένει κι' ό άνεμοι κι' οι θάλασσες...

ΤΙ ΒΑΕΠΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩΤΗ ΤΟΥ ΕΞΟΧΙΚΟΥ ΜΟΥ ΣΠΗΤΙΟΥ

Η πρώτη άκτίνα του ήλιου ξεροβάλλει πίσω άπό τό καταπράσινο βουνό και δίνει σέ όλα ζωή.

Από τό άλλο μέρος, σάδ βουνό τό κάτασπρα σπιτάκια του χωριού σκαρφωλωμένα στις καταπράσινες πλαγιές...

Πατρινάκι

ΟΡΦΑΝΟ

Έφυγε ή μαμά του Τώνη. Πήγε μακριά, πολύ μακριά, κοντά σέ ό θρόνο Εκείνου.

Κι' ατόδ ό χόιδεμένος μικρούλης; Βρίσκειται άνύποπτος για τό μεγάλο κακό.

Τό ήλοκαμμένο πρόσωπό του, και τ'α σγουρά μαλλιά τ' άκένιστα, άνακατωμένα με βελόνια τών πεύκων.

Και σάν φτύσαμε άργά τό βράδυ, άφού μάς άποκαίρήσε όλους, είτε με τή δροσρή φωνή του, λές κι' ήθελε...

Μά ή άδρα πού τό πήρε μαζί της δέν τό πρόσεξε.

Και κείνο πέφτοντας σχημάτισε χιλιόμορφα δαχτυλίδια...

Πιό πέρα ό Τώνης ξεφανίζει χαροπά, κωνηγώντας τούς φίλους του. Παίξε καμμένο δροφανούλη παίξε...

ΑΝΕΜΟΠΑΡΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Στρέφει, στρέφει σάν άνεμο. Και πάλι στρέφει και πάλι. Άπ' τήν άρα πού τό παράσασε μαζί του ένα πραινό, ό άνεμος...

Τροφιουλιάζει... άνασηκώνεται, ξαναπέφτει. Ένα άνάλαφο φύσημα τό κάνει να στρέψη σά ζαλισμένο.

Μ' όλο πού έχει πέσει επάνω στόν δρόμο καταφρονημένο σά μικρό σκουπίδι, είναι όμορφο κι' άρμονικό.

Πάνω του είναι τό δέντρο άπ' όπου έπεσε. Ό καταπράσινος θόλος πού σχηματίσαν άρχίζει νά γάνεται, άφίνοντας χόμω σάν γαλάζιο ουρανό πού σκουραίνει...

Μά δέν μορφαίνονται να κυττάξη για πολύ τόν όμορφο ουρανό. Μιά θυμωμένη άδρα τό παρασέρνει και τ' άνεβάξη ψηλά, πολύ ψηλά...

Τυρίζει, τυρίζει τό μικρό φύλλο, άφίνοντας τήν ύπαρξή του στή δύναμη του άνέμου.

Μά ή άδρα πού τό πήρε μαζί της δέν τό πρόσεξε. Σ' ένα γρήγορο πέταγμα της τέρριξε άθελα μέσα σά μία λιμνούλα.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΘΑΡΘΗ ΚΙ' Η ΣΕΙΡΑ ΣΟΥ...

Διαρκώς παραπονιόσαι... ή τήχη μου κι' ή τήχη μου, λές. Όχι! τί γρουσουζής πού είμαι!

Πιό πέρα ό Τώνης ξεφανίζει χαροπά, κωνηγώντας τούς φίλους του. Παίξε καμμένο δροφανούλη παίξε...

ΘΘ

Στρέφει, στρέφει σάν άνεμο. Και πάλι στρέφει και πάλι. Άπ' τήν άρα πού τό παράσασε μαζί του ένα πραινό, ό άνεμος...

μ' ατά : Είναι ή σειρά μας, έμεις θά ζήσουμε, άρκετά τροφιόξασε...

Άκουσε φίλε μου, μη μεμφιμορείς για τίς άναποδιές τής ζωής σου, δέν σου φταίει κανένας, άν και πολλοί μπορεί νά δέλουν τό κακό σου...

Θά λάμψης τότε κι' έσύ, πού νομίζεις τό είναι σου όμοιο πραγματάκι, θά νοιώσεις και σ' τις χαρές τής ζωής.

ΣΥΡΙΑΝΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό κόρσιος.— Άδριο να με ξυπνήσης στις τέσσερις, για νά προφτάσω τό αυτοκίνητο.

Ό άσηγέτης.— Χτυπήστε ατό τό κουδούνι και θάρθω άμέσως να σας ξυπνήσω.

Έντελβάτζ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ"

Άθήναι, 6δδς Δέκνα 18 15 Οκτωβρίου 1948

ΑΠΟ τό έρχόμενο φυλλάδιο θά άρχίσω νά δημοσιεύω Άσκήσεις άπό τίς νέες Συλλογές του 1948.

Στό φύλλο ατό βάλασε τούς άριθμούς 34-42, για νά ενημερωθώμε στό ζήτημα τής άλληλογραφίας.

Η Ένα Σαφειροπούλου και πολλά άλλα Διαπλασούλα διατυπώνουν άπορίες για όσα έγραψε ό κ. Φαίδων...

Έχω κάμποσα παλιά γράμματα μπροστά μου—του Αθηνάστου, του Ίουλιού, άκόμα και του Ίουινίου—πού θ' άπατήσω συντόμως, σάν τήν άλλη φορά, για νά μάθουν οι άποστολείς τούς πώς τό έλαβα...

Θυλική Ροδόκη, ναί, θά γράψω για τό σπουδαίο ατό ζήτημα, νά ένωθών δηλαδή τή Διαπλασούλα Θεσσαλονίκης σ' ένα μεγάλο Σύλλογο, ένα μό-

νο' αλλά νά μου τό θυμίσης και σί.— Ξανθή Αμαζόνα. (κι' όχι Αμαζόν, άφού τό θέλεις έτσι, κατάφωρος λοιπόν νά παχύνης στήν έξοχή;)

Άκουσε φίλε μου, μη μεμφιμορείς για τίς άναποδιές τής ζωής σου, δέν σου φταίει κανένας, άν και πολλοί μπορεί νά δέλουν τό κακό σου...

Θά λάμψης τότε κι' έσύ, πού νομίζεις τό είναι σου όμοιο πραγματάκι, θά νοιώσεις και σ' τις χαρές τής ζωής.

Ό κόρσιος.— Άδριο να με ξυπνήσης στις τέσσερις, για νά προφτάσω τό αυτοκίνητο.

Ό άσηγέτης.— Χτυπήστε ατό τό κουδούνι και θάρθω άμέσως να σας ξυπνήσω.

Άθήναι, 6δδς Δέκνα 18 15 Οκτωβρίου 1948

ΑΠΟ τό έρχόμενο φυλλάδιο θά άρχίσω νά δημοσιεύω Άσκήσεις άπό τίς νέες Συλλογές του 1948.

Στό φύλλο ατό βάλασε τούς άριθμούς 34-42, για νά ενημερωθώμε στό ζήτημα τής άλληλογραφίας.

Η Ένα Σαφειροπούλου και πολλά άλλα Διαπλασούλα διατυπώνουν άπορίες για όσα έγραψε ό κ. Φαίδων...

Έχω κάμποσα παλιά γράμματα μπροστά μου—του Αθηνάστου, του Ίουλιού, άκόμα και του Ίουινίου—πού θ' άπατήσω συντόμως, σάν τήν άλλη φορά, για νά μάθουν οι άποστολείς τούς πώς τό έλαβα...

Θυλική Ροδόκη, ναί, θά γράψω για τό σπουδαίο ατό ζήτημα, νά ένωθών δηλαδή τή Διαπλασούλα Θεσσαλονίκης σ' ένα μεγάλο Σύλλογο, ένα μό-

ματά του Σεπτεμβρίου τα φύλλα για το έρχόμενο.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Δικαιώματα δημοσίευσ. : Διά συνδρομητές ή άδελφους των, δοχ. 1000. Δι' αγοραστάς αποπλήρωτες με τα ψευδώνυμα δικαιώματα συνδρομητού δοχ. 2000.

Νέα Ψευδώνυμα : 'Ατρόμητα Εύζωνάκι & (ΤΑ), 'Απόγονος 'Ηρώων &. (ΒΑ), Παλληνέας, &. (ΕΚ), Δαρισσινή κ. (ΚΚ).

'Η Διάπλασις κοπάξεται τους φίλους της : *Χελιδονάκι* (αυτό το ψευδώνυμο σου ένέκρινά τ'ι, να σου φυλάω τα γραμματόσημα της άλληγογραφίας μου; αδύνατο, παιδί μου!) *Πόλυ Κανούλα* (σου ξανάστειλα τό φύλλάδιο 11-12' έχεις πολύ δικιο : πρέπει να σου μένη λίγος καιρός και για να παίξης.) *Γαλάξιο Δουλοόδι* (αυτό σου ένέκρινά χαίρω πολύ) *Π-ναριώτην Κωστάκον* (έφρόντισα ναί, αλλά για τή Σ.Σ.Σ. πρέπει να έχης και ψευδώνυμο.) *Δημ. Π. Κάπαρη* (ξανάστειλα τό 21-23), *Δαίδαλον, 'Ιναχον κλπ. κλπ.*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 3ίου Διαγωνισμού λύσεων. Αί λύσεις του φύλλου αυτού τούτου δεκταί ές τον δέν τή έχον δημοσιεύθ'η.

157. Στοιχειόγραφος

Στό Αίγαίο είμαι νησί,
Μ' άν τό άρχικό μου βρή,
Νά, στόν 'Όλυμπο άνεβαίνω.
Και σέ θρόνο τιμημένο.

'Ικαρος

158. Διπλοῦς Μεταγραμματισμός

Ξέρεις, παίρω τρεις αδέρς
Κι' έσαι άλλάξω τρεις φορές.
Μέ τήν πρώτη είμ' ένα αγριμί.
Μέ τή δεύτερη—φου κι' οίμοι!—
Γίνομαι άγριος θεός.
Τών άνέμων Γερμανός.
Πάρε με και μέ τήν τρίτη
Και κατέβα έως τήν Κρήτη
Κι' έως τήν Αίγυπτο, και φάτα
'Όποιον θέλεις να σου πη,
Πώς θεός είμαι κι' έχει
Και σοφίας δίνω φάτα.

Ταλαίφωρη Μακεδονία

159. 'Αναγραμματισμός

'Όταν τό φροδο τό γλυκό
Τό αναγραμματίξης,
Ζωο επίφοβο, κακό,
Μέ τρώο σου άντικρούξεις.

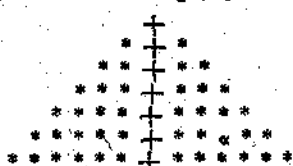
Φρίκθος του Δικαίου

160. Δημόδες Αίνυμα

'Εδώ 'μαι κι' έχει βρισκομαι.

Σερ Νικ

161. Πυραμίς

'Εκ των άνω κατά σειράν, σταυρός και άστερισμοί : άρθρον, άλυμπία θεά,

ναυτική κλίνη (κούνια), όνομα πολλών βασιλευσών της Αιγύπτου επί Πτολεμαίων, επίθετον σημαίνον παραθαλάσσιος άνθρωπος προχορηγμένης ηλικίας, χώρος στραμένος με χαλί. — Οι σκαφοί καθέτως, επίσημα τρόπον—τόν τρόπον με τόν όποιον πόλεμον οι 'Ελληνες.

Μαῦρο Βέλος

162. Κρυπτογραφικόν

- 128456174 = 'Αρχαίος έλλην βασιλεύς.
- 2161 = Κυρία ιερφή.
- 311514 = Προφήτης.
- 41674 = 'Αναστάσιος.
- 5454 = Θεά.
- 61574 = Τραγικός βασιλεύς.
- 7467 = Εύρωπ. πραιτέουσα.

Λενιά

163—167. Μαγικόν Γράμμα

Τή άνταλλαγή οιουδήποτε γράμματος εις εκάστην των κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθοῦν άνευ αναγραμματισμού άλλαι τόσαι λέξεις :

μῦς, άλλος, Κίμων, λάκμος, μωρός. 'Εξερουνητής των 'Αστρων

168. Ποικίλη 'Ακροστιχίς

Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθέξης, άποτελοῦν δυστυχή δημοικόν βασιλεύα.

1, Νήσος του Σαρωνικού 2, Ζῶον κεραιφόρον (της στήνης) 3, Μήν 4, Πόλις της Παλαιστίνης πολλαίξ αναφερομένη εις τό Εδάγγελιον 5, Βασιλεύς των 'Εβραίων 6, Χῶρος της 'Ελλάδος 7, Ναύαρχος του 'Αλεξάνδρου.

Μακεδονομάχος

169. Φωνηεντάξιον

μ - ρς - π - τ - τ

Νεφέλη

170. Γρίφος

	νανανα	να	βεβαστώ,
	να	νανα	
βας	να	νανα	Νάνε...
	να	να να	
	να	να να	

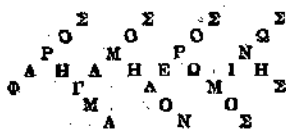
(Παραμία, τά συμπληρωθή)

Μακεδονομάχος

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών 'Ασκήσεων του φύλλου 9—10 (1946)

27. Ροδάκινα (ροδά, Κίνα). — 28. Πάθος (πά, θός). — 29. Τύρος - τυρός. — 30. Το ξύλο. — 31.

31. ΦΕΡΑΙΟΣ (φέρ, οφοός, 'Αρειος, 'Ισοός, όφης, 26φιος)—33—37. Διά του 1. *ΐσιος, ΐδίας, ίαινω, ΐδδιον, ΐρις.* — 38. ΑΓΓΑΙΑ ('Α-σπος, Γ-μοφή, Γ-αστήρ, Α-έγιο, 'Ι-δας, 'Α-λογος). — 39. Φθείρουον ήθη χρησθ' διμιλια κακαί. — 40 'Ο *επιμένον νέκθ* (ό, επί μέν όν, νί, κά).

Τυπογραφειον ΣΕΡΓΙΑΔΗ, Γεωργίου 9, 'Αθήναι

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δέν δημοσιεύεται 'Αγγελία όσοβαίνουσα τους δεκαπέντε στίχους και μόνον μία τού καθένος εις κάθε φύλλάδιον. — Έως δένα τό πολύ λέξεις με άλλά στοιχεία δοχ. 500. Πέραν των δένα λέξεων, 30 δοχ. ή λέξις με άλλά 50 δοχ. με παζία και 80 δοχ. με καραλάτα. 'Ο χωριστός στίχος δοχ. 200.

[B — 71]

Ε να θερμό χαϊρετισμό, στόν Διαπλασιακό κύκλο.

Βοσκαροῦί

[B — 72]

Πρωτοπραίνοντασ στόν καινοβόγο κύκλο της άγκη της μου Διαπλασάσεως χαϊρετώ όλα τά Διαπλασάπουλα.

ΑΥΚΟΠΟΥΛΟ

[B — 73]

Κ αλή άρχή 'Ονειροπόλος 'Υπότης = 'Αρτινός, Βολιωτόπουλο = Μ. 'Αρτινός, Καρίλια = Β. Καλινίδου. Συνέχαια... ελλανσ προσεχθός | Γιατά χαρά

Ροδαυή

[B — 74]

Η *ένδίκησις* του *Φαντάρου* του 41 *πίπτει επάνω στόν χυσοάν Δείοντα Λαμπάσην.*

Φαντάρος του 41

[B — 75]

Δ *ιαπλασάπουλα γιατά χαρά, δημοκηρτατε τό Διαγωνισμό μας (B—48) Παρίμενομε από δλους-ες.*

Προκομένη Τεμπέλα, 'Ασχημάπακο

[B — 76]

Μ *αῦρο Βέλος* δέχομαι. 'Ανα, Καίτη γιατί δέν παίρντα ψευδώνυμα;

Μικρή Λογοτέχνης

[B — 77]

Φ *αντάρος του 41, Μίση Ζίξια* θραίξ αποκαλήσεις κάνατα από τίς Μ. 'Αγγελίας.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟ ΑΚΡΟΓΙΑΔΙ

[B — 78]

Η *ρωῦδα 'Ελληνοπούλα* είσαι ή Αι. Λίαν Μουριανού. Σε μπορείς αποκαλύψε και σύ.

Γίνος Βουγιάς

[B — 79]

Ζ *ηταται ν' αγορασθῃ τόμος της Διαπλάσεως του 1943 και τά φύλλα του 1944. 'Όποιος τά διαθέτει ζε αποτανή :* Τηλ. 51016 'Αθήναι ή στό Γραφειον της Διαπλάσεως.

[B — 80]

Ζ *ητώ άλληγογραφία με τή Μαγάλη Τάξι. Διεθθουσις Δδα Κλειώ Σάδδα, Μήθαρνα (Δέσσο).*

Νίκη

[B — 81]

Δ *ιαπλασάπουλα-ες.* 'Ας σήχηθουμα δ-λόφουχα ή γλοκαιά μας 'Ελλάδα να βρη από τους κριτάς της γής τή δικαιοδονη που της αξίζται και να σταματήσουν τά τόσα δάκρυά της. 'Αλληγογραφῶ εφχαριστώ με δλους-ες. Διεθθουσις Εδγί-βιον Ηελληνῶα—Στόλια (Κορινθίας) *Πελληνῶας*